

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 18 декември 1997 г.

№ 11870/97.IV.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Гл.п. Цукорска съдеб. 2006
23.12.97г. [Signature]

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

В подкрепа на направеното ИСКАНЕ за установяване противоконституционност на чл.47в от Закона за пенсиите, моля да съобразите и следното:

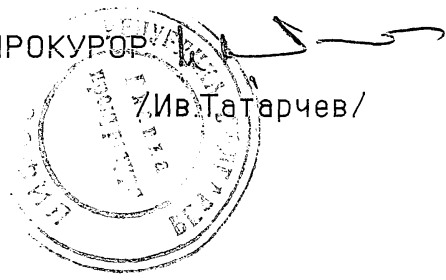
Правото на пенсия като вид осигурително право е гарантирано с чл.51, ал.1 от Конституцията и е включено в глава Втора на Основния закон озаглавена "Основни права на гражданите". В редица свои решения Конституционният съд неотстъпно е прокарвал идеята, че в случаите, когато следва да се цени едно прогласено от Конституцията основно човешко право, всякакви съображения от друг характер са без значение. Конституцията допуска ограничено упражняване на отделни права на гражданите само при обстоятелства, застрашаващи националната сигурност или при колизия с други права на гражданите. В обсъждания случай /чл.47в от ЗП/ очевидно тези обстоятелства не са налице.

Освен на посочените текстове на Конституцията, разпоредбата на чл.47в от Закона за пенсиите противоречи и на ратифицирани от нашата страна международни договори, съставляващи част от вътрешното ни право /чл.5, ал.4 от Конституцията на РБ/. В тази връзка следва да се посочи чл.25,

2.

изр.второ от Всеобщата декларация за правата на човека /1948 г./, както и чл.9 от Международния пакт за икономическите, социалните и културните права /1966 г./, който прогласява, че държавите - страни по този пакт, признават правото на всяко лице на социална сигурност, включително и на обществени осигуровки. В чл.5, т.1 от този Пакт императивно е предвидено, че "никоя разпоредба на този пакт не може да бъде тълкуване като даваща право на дадена държава ... да се занимава с дейност или извършва действия, насочени към отнемане на някои от правата или свободите, признати в този пакт, или тяхното ограничаване в по-голяма степен, отколкото е предвидено в този пакт".

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

/Ив. Татарчев/

ВП